

— Od Šatkovske pojdi kosit v Senatorsko ulico v gostilnico Honikovskega. Kosilo pri njem velja pol zlata. Ko bodeš pokosil, pojdi na ogel Saksonskega trga nasproti Brilevskega hiše, pojdi ondu v prvo modno prodajalnico in vzemi zase dve škatljici vakštafa, to velja tri zlate. Sedaj pa pojdi v nižje nadstropje hiše in ondi poprašaj za gosp. Wenheima, kateremu daj tole pismo... Ko bode prečital pismo, bode že vedel, kaj mu je storiti, in za to mu plačate tri zlate. Vse, kar sem ti naročil stane 18 zlatov 26 grošev. Tu imaš denar. Če točno izpolniš, kar sem ti naročil, dam ti še štiri zlate za žganje.

— Rad vam ustrežem, vaše blagorodje. Vse bodem storil, kakor ste mi ukazali.

Semenčuk je odšel. Ne bodemo sledili za njim po potih v Varšavi, kjer je točno izpolnil, kar mu je bil naročil Pukalov, razen one stvari, ki bi jo bil moral storiti na Saksonski ulici pri Wenheimu, h kateremu pojdemo vkupe s Semenčukom. Wenheim je bil zobni zdravnik. V pismu Pukalova je bilo zapisano:

„Izročitelju tega pisma izderite spodnji zob, četrti od krajnega zobu na desni strani.“

— Odloži svoj portepej in čelado in usedi se na stol, rekel je zobni zdravnik.

Semenčuk je storil, kar se je od njega zahtevalo in sel.

— Odprij usta — rekel je zobozdravnik. — Dobro, sedaj poizplakni usta — nadaljeval je Wenheim, podavši mu kozarec gorke vode.

— Zopet odprij usta.

Semenčuk je drugič odprl usta. Zobozdravnik je vzel klešče in je hotel z njimi poseči v usta vojaku, da mu izdere zob, kakor je bilo naročeno v pismu Pukalova. Pa Semenčuk se je spomnil, da stvar ne bode dobra in je torej prosil:

— Gospod, kaj pa hočete storiti z menoj.

— Izdreti bolni prednji zob.

— A mene noben zob ne boli, vsi so zdravi.

— Pa je v pismu rečeno, da bi ti izdrl četrti spodnji zob na desni strani. Te mora že boleti. In zobozdravnik je posegel s kleščami Semenčuku v usta.

— Ne, gospod! Nikakor ne dam izreti zdravega zobu.

In Semenčuk je vstal s stola, nadel si portope in čelado in odšel od zobozdravnika rekši mu:

— Z Bogom, gospod.

Povrnil se je v ostrog.

— No, kaj? Si li vse storil, kar ti je bilo ukazano? — vprašal je Pukalov vojaka, kateremu je bil naročil opraviti svoje stvari.

— Skoro vse, vaše blagorodje.

— So ti tudi zob izdrl?

— Nikakor ne; nisem pustil, ker me zob ne boli.

— Pa mene zob boli. Stotnik ti je pa naročil vse tako storiti, kakor bi bil jaz storil. Ti bi torej si bil moral dati izdreti zob, kar bi si ga jaz bil dal, ko bi bil

šel v Varšavo. Ti torej nisi izpolnil povelja svojega stotnika.

Pukalov je odšel in povedal stotniku:

— Gospod stotnik! Semenčuk ni vsega storil, kar bi bil moral jaz storiti v Varšavi.

— Pokliči ga k meni, mu bodem že pokazal.

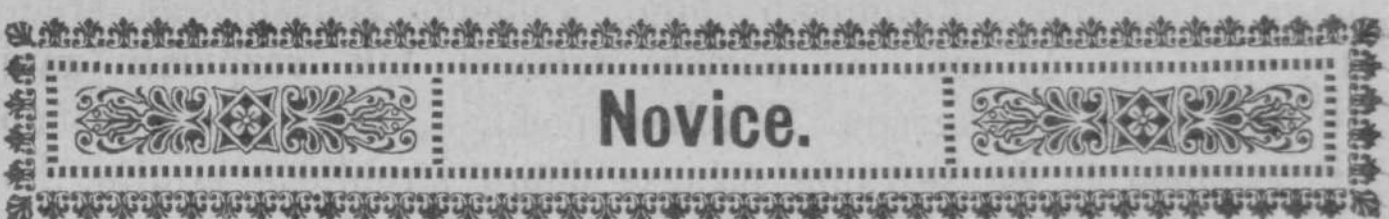
Semenčuk je prišel. Ko je pojasnil, kako je z zobom odšel je od stotnika brez slabih posledic. Pukalova so pa drugi dan pustili v Varšavo, da je opravil, kar prejšnji dan ni mogel opraviti zanj poslani vojak.

(Dalje sledi.)

Poučni in zabavni drobiž.

— Nemški cesar — dramatični pesnik. Nemški cesar se loti vsake stvari, če z dobrim ali slabim uspehom, o tem se seveda misli jako različno. V Berolinu se bode v kratkem igrala neka nemška drama, o kateri se govori, da jo je zložil sedanji nemški vladar. Neki časopis je radoveden, če se bode ta drama smela le hvaliti, ali tudi grajati, če v poslednjem slučaju kritika ne bodo težili zaradi razžaljenja cesarja.

Röntgenovi svetlobni trakovi. Znani Edison v Ameriki se tudi jako zanimlje za Röntgenove svetlobne trakove. Izrekel se je baje, da ima ta iznajdba večjo bodočnost, kakor vse njegove iznajdbe. Seveda Edison sedaj le to premišlja, kako bi to iznajdbo izkoristil za tehnične namene. Za te žarke prav za prav ni nobena stvar popolnoma neprodrljiva, temveč so le nekatere stvari bolj ali manj prodriljive in se zato videti na fotografiji, bolj ali manj temne. Posebno se pa poznajo prelomi in sploh pokotine. Zato se dajo s pomočjo Röntgenovih žarkov preiskati kovinski bruni, če so skozi in skozi brez napake.

Novice.

— Presvitli cesar, ki se je zadnji čas mudil s presvitlo cesarico na francoski rivjeri, vrnil se je minoli ponedeljek zopet na Dunaj. Cesarica se je podala na otok Krk.

— Posebni vlak »Glasbene Matice« na Dunaj odšel je iz Ljubljane danes dopoldne ob 1/2 11. uri. Na Dunaj dospejo izletniki ob 11. uri po noči, kjer bodo slovesno sprejeti. Tudi za povratek se priredi skupni vlak, s katerim se odpelje večina udeležencev v četrtek, dne 26. t. m. okolu poludne iz Dunaja. Z vlakom se je odpeljalo do 200 pevk in pevcev in najmanj toliko družega občinstva. Pri koncertih, pri katerih sodeluje orkester c. kr. dvorne opere, bodo izvajali solo partije gdč. Verhunčeva iz Ljubljane, sedaj na konservatoriju na Dunaju, sopran, in člana češke opere gg. Lašek in Kliment iz Prage, prvi tenor, drugi bas. „Mrtvaškega ženina“ bo dirigoval g. skladatelj Dvořák sam. Zanimanje za koncerta na Dunaju je veliko.

— »Josefinum« v Ljubljani je zavod, v katerem najdejo zavetišče za delo nezmožni, stari in bolehní ženski posli in brezposelne služkinje. Zavod vrši torej prelepo nalogo, ker lajša onemoglim ženskim poslom stare dni in je varno zavetje brezposelnim služkinjam, katerim, kakor znano, v takem položaju prete velike nevarnosti. To zavetišče je ustanovila znana dobrotnica Hočevarjeva, ki je darovala 20.000 gld. gospejnemu društvu v ta namen. Gospejno društvo si je v to svrhu kupilo otroško bolnico na Poljanah in isto s pomočjo kranjske hranilnice predelalo v zavetišče. Grozni potres je pa hišo močno porušil. Poprave so stale do 14.000 gld. Da se zadolženemu zavetišču opomore, se je

pod pokroviteljstvom preblag. gospe baronovke Hein-ove sešel poseben odbor, ki bo priredil po veliki noči dve dobrodelni gledališki predstavi, eno slovensko in eno nemško. Člani tega odbora so gospe: Baumgartnerjeva, dr. Jenkova, dr. Tavčarjeva, dr. Šušteršičeva, dr. Vokova, Zeschkova in gospodje: Leon grof Auersperg, Oton Bamberg, pl. Gariboldi, dr. Papež in sodni svetnik Vencajz.

— **Podpore.** 3000 gld. podpore je dovolilo poljedelsko ministerstvo občini Bezuljak v logaškem okraju za napravo vodovoda, katerega stroški so proračunjeni na 700 gld. — Deželni odbor kranjski je dovolil revnim kmetom na ljubljanskem barju 2000 gld. podpore, da si nakupijo raznih semen. Podpora se razdeli te dni.

— **Železnica Divača-Škofjaloka-Celovec.** Državni poslanec g. Ant. Koblar je dne 17. t. m. v poslanski zbornici utemeljeval resolucijo, s katero se vlada pozivlje, naj še tekom letošnjega leta predloži državnemu zboru potrebne predloge glede proge Divača-Škofjaloka-Celovec in glede vipavske proge. — Posl. Višnikar je ob tej priliki priporočal, da se čim prej zgradi belokranjska železnica.

— **Nova artilerijska vojašnica v Ljubljani,** ki bo stala 400.000 gld., se prične še letos graditi. V to odbrana komisija pridno razmotrava to vprašanje in je upati, da ga kmalu konečno dožene, da bo mogel potem mestni zastop definitivno o tem sklepati.

— **Nevarnega zločinca** v osebi cigana Alojzija Breščaka je dobilo v oblast c. kr. deželno sodišče. Doprinesel je več zločinov, za katere se niti še ne ve. Kdor kaj ve o njem, naj prihlasi.

— **Zastrupljenje zakonske dvojice.** Na Dunaju so te dni branjevca Otona Landauerja in njegovo ženo našli mrtvo zjutraj v postelji. Počila je bila cev od svetilnega plina in je plin udrl v sobo ter zrak otroval, da sta vsled tega omenjena zakonska umrla. Tudi kanarčka našli so mrtvega v tičnici.

— **Porod na kolodvoru.** Na graškem državnem kolodvoru je te dni porodila 26letna Marija Kraxner, ki se je bila pripeljala po železnici.

— **Dva milijona za debrečinsko vseučilišče.** Mesto Debrečin je dovolilo dva milijona goldinarjev za osnovo vseučilišča, oziroma modroslovne fakultete, kot dodatek k že obstoječima fakultetama bogoslovni in pravoslavni. Vseučilišče se baje osnuje še letos.

— **Pretepi mej hrvatskimi in italijanskimi delavci na Reki.** Bili so zadnje dni poboji mej hrvatskimi in italijanskimi delavci na Reki, ker so poslednji več del jako po ceni prevzeli in domačinom odvzeli zaslužek.

— **Snežni plazovi.** Velikanski snežni plazovi so bili zasuli sredi tega meseca železnico pri Eisenerz. Tako velikanskih zametov, kakor letos še ni bilo na tej železnici. Celih osem dnij je bil promet ustavljen.

— **Položaj dunajskih ljudskih pevcev** je jako žalosten. Vlada je jim otegnila koncesijo. S tem je 60 rodbin z 238 otroki zgubilo zaslužek. Posebno je žalosten položaj starega Kvapila. Ta je že petdeset let pel po gostilnicah in je že davka plačal nad 12.000 gld. Sedaj je pa brez zaslužka, žena in hči sta mu pa bolni.

— **Smodke princa valeškega.** Princ valeški je te dni se peljal k nekemu požaru. Gorelo je neko skladišče. Ondu najde princ nekega časnika, ki je skrbno zapisoval, kar je opazil. Princ je vstopil k njemu, ga poprašal, kako je začelo goreti, koliko je škode itd. Časnikar, ki je princa valeškega spoznal, je odgovarjal z veliko točnostjo. Princ mu je ponudil jedno smodko. Časnikar jo je pa spravil. Princ ga vpraša: Zakaj ne kadi. Ta mu odgovori, da hoče to smodko spraviti za spomin, ker ni verjetno, da bi še katero dobil od bodočega angleškega vladarja. Princ mu je dal takoj še jedno smodko, katero naj pa kadi.

— **Zavratno umorjen** V Bekes-Csabi je bil dne 14. t. m. zavratno ustreljen Viktorja Wenklima grajščine oskrbnik Josip Bede. Pet grajščinskih hlapcev, kateri so sovražili oskrbnika, so zaprli.

— **Poneverjevalca zaprli.** V Filadelfiji v Ameriki so zaprli Ernesta Götza, kateri je bankirju Bleichröderju v Berlinu poneveril 80.500 mark in je v Ameriko pobegnil.

— **Izsiljenje.** Gostilničar Silvester Schicker in časnika Swoboda sta izdajatelja časopisa „Volksblatt“ nazivljala „izsiljevalca“. Ta mož ju toži pred sodiščem, kjer je pa pošteno pogorel. Dokazalo se je, da se je dal plačevati za to, da je molčal njegov list o raznih škandaloznih dogodkih, da je pretel nekemu kavarnarju, da ga bode napadal v listu, če ga ne naroči in je to tudi storil. Pri tacih razmerah sta seveda zatožena bila oproščena.

— **S premoženjem pokopana.** V Novem Bydžovu je nedavno umrla 70letna nadgozdarska vdova. Če tudi je bilo znano, da je bila premožna, vendar niso našli nobenega denarja. Neka dekla je povedala, da je gospa naročila, da jo morajo pokopati v obleki, katero je imela na sebi, ko je umrla. Odkopali so jo in našli v žepih njene obleke za 10.000 gld. cekinov.

— **Pulsky ni blazen.** Zdravniki so se izjavili, da znani Pulsky, ki je pri nakupovanju slik ogersko državo za več sto tisoč opeharil, ni blazen. Nekoliko nenormalen je, a vendar ve pa dobro, kaj dela.

— **Dogodek proroka Jona** se je ponovil. Neki mož je preživel 36 ur v želodec kitovem. Leta 1891. so kitolovci na malinskem obrežju lovili kita. Ogromno žival so vendar vjeli in ubili. Ko je kit poginjavaj, je prevrnil jeden čoln z dvema mornarjema. Jednega mornarja so rešili, drugega pa niso mogli dobiti. Ko so čez 36 ur razparali žival, našli so ga nezvestnega v kitovem želodec. Pravil je, kako ga je kit požrl. V želodec kitovem je sopal, če tudi težko, a bilo je strašno vroče. Kmalu je pal v nezavest. Moral je v bolnico, kjer se je popolnoma ozdravil, samo koža njegova je taka, kot bi bila ustrojena.

— **Poddesetnika ustrelil.** V Črnovicah je vojak Onzinl ustrelil poddesetnika Peluverja 41. pešpolka, potem pa sam sebe. Sebe je le nevarno poškodoval.

— **Po nesreči se obstrelil.** Z neprevidnim ravnanjem z revolverjem se je v Črnovicah obstrelil dragonski poročnik Vasilko, brat državnega poslanca jednacega imena.

— **Aktivni ministerski predsednik** — učitelj, to je gotovo kaj redkega. Sedanji norveški ministerski predsednik Hagerup predava na vseučilišču v Kristijaniji, ker primanjkuje učnih močij. Predno je minister postal, je bil vseučiliški profesor.

— **Sleparski igralec.** Brat ogerskega trgovskega ministra, mlad graščak Josip Danijel je pri igranju s kartami v budimpeštanski kazini na neki „umeten“ način velike svote priigral. Zato so pa nekateri zahtevali, naj se iz kazine izključi. Danijel je pa poklical nasprotnike na dvoboj. Posebno kazinsko razsodišče je pa razsodilo, da se nikomur ni treba z Danijelom biti. Mislilo se je, da se bode ta poštenjak sedaj sam ustrelil, a tega ni storil, kajti tako bedast ni, da bi si jemal življenje, ko ima lepe novce. Če pa v bodoče ne bode smel v kazino, se bode pa lahko drugod zabaval. Poroča se pač, da je zbolel, a to najbrž zaradi lepšega. Govori se, da misli svoje nasprotnike tožiti zaradi razžaljenja časti. Seveda se utegne še premisliti.

— **Igralnica ostane.** Knez monakovski je podaljšal igralnici koncesijo za petdeset let, s pogojem, da plačuje na leto po 2 milijona frankov več, kakor je plačevala doslej. Društvo, ki vzdržuje igralnico, sklenilo je še jedno sezidati, ki bode veljala 22 milijonov frankov.

— **Izmej poslušalcev na zatoženo klop.** Krošnjarju s sladšćicami Colettiju so na Dunaju trije možje na ulici blago

na tla pometali. Jednega je poznal in ga je tožil. Neki zatoženčev prijatelj se je za stvar jako zanimal in je šel k obravnavi poslušat. Krošnjar ga opazi mej poslušalci, dobro ogleda in ga pokaže sodniku: Oni tam le je bil tudi zraven. Hitro je šel jeden sodnji sluga ponj in rad ali nerad je mej smehom drugih poslušalcev moral na zatoženo klop. Sodnik je potem, ko je izprašal novega obdolženca po imenu, obravnavo predložil.

— **Bankerot oseške hranilnice.** Hranilnica v Oseku ima 143.000 dolgov in je konkurz neizogiben. Ljudje se grozno jeze na ravnateljstvo, ki je že dvajset let objavljalo napačne bilance.

— **Strašen dogodek** pripetil se je v Vastrovici na Češkem. Gozdar Kehlik je šel na lov. Ko se vrne domu je našel svojo osemletno hčer ustreljeno. Blizu hiše je pa ležal tudi ustreljen njegov petnajsetletni sin. Kako se je nesreča pripetila, se ne ve. Toliko je gotovo, da je fant vzel s stene nenabasano puško in patrone iz lovske torbe.

— **Enakopravnost pred ameriško sodnijo.** Lansko poletje je nekaj dečkov kradlo sadje na vrtu generala Flaglerja, zapovednika topništva Zjed. držav, njegova hči pa je na te dečke ustrelila z nabito puško. Zamorček imenom Ernest Greene, sin služabnika državne blagajne, je bil tako hudo zadet, da je kmalu nato umrl. Morilka se je sama ovadila in so jo proti varščini izpustili, Coroner jo je pripoznal krivo, a ob enem oproščeval umora: ta izrek pa je napravil veliko razburjenje med zamorci glavnega mesta! Dne 31. okt. je bila tožena uboja, 2. febr. pa obsojena na tri ure ječe in 500 dolarjev kazni! Seveda je nje oče takoj plačal kazen in hčerko odvel v ječo na tri ure. Take komedije se uganjajo v tej deželi s pravico! — Pravda proti W. B. Ackermanu, belopoltnemu zdravniku in štirim sokrivcem, kateri so bili obdolženi, da so staro zamorsko dvojico do smrti pretepavali, se je dne 27. o polunoci končala v Walteboru. V noči 2. dec. jo večje število belopoltnih tiralo iz stanovanja zamorca Hannah Walker, Isam Kearse in njegovo ženo, češ, da so ukradli „Bibel“; na polju so jim raz teles raztrgali obleke in jih neusmiljeno bičali. Rosa Kearse se je s trdom privlekla domu, ostala dva so pa drugo jutro mrtva našla na polju. Rosa je pri sodnji z vso določnostjo zatožence spoznala za njene mučenike, ali vsejedno so bili ti oproščeni zatožbe. — Lincoln je umrl, Amerikanci ga slave, ker je suženstvo odpravil, ali sami pa še to goje.

— **Sedem oseb ponesrečilo.** V finem severnem od-delku Baltimorskega mesta je nedavno nastal ogenj in zahteval v žrtev sedem oseb. Ogenj se je še zelo razširil predno ga je nek zamorec zapazil in obvestil gasilce. Prebivalci hiše so slabo oblečeni prihiteli na okna; gasilci so razprostrli mreže na ulici a nihče ni doli skočil, mogoče da zato ne, ker so ljudje na ulici vpili: „Ne skočite!“ Dva policaja sta vlomila lišne duri, a s tem povzročila še večje gorje, ker nato je nastal prepah in ogenj se je še hitreje razširil po vsej hiši. Gospo Armiger so rešili z lestvico. Zapovednik gasilcev jo je šel iskat, lestvica ni segala do okna, z jedno roko je držal gospo, z drugo pa za okno, ko mu je ta spodletela, je ljudstvo zavpilo, a posrečilo se mu je vjeti na klin in tako rešil sebe in gospo. Tudi nek gospod je prihitel na okno, ko so gasilci lestvico pristavili in gori prilezli so ga našli mrtvega v sobi, v naročaju pa je imel malega dečka Richard Rileyja. Ta gospod je bil bankir Harold Mannel iz Novega Jorka. Služkinja Alice Williams je skočila raz okno in je nevarno poškodovana. Ko so ogenj omejili in v hišo dospeli, so našli posestnika Armigerja mrtvega na tleh, ne daleč od njega pa njegovega svaka Wm. B. Rileyja, njegovo ženo so rešili, ali ponesrečila sta se oba otroka in gospa Marion Chabbin in nje 3 leta staro dete. —

Tržne cene.

V Ljubljani dne 14. marca 1896. Pšenica gld. 8.— kr., rž gld. 7.20 kr., ječmen gld. 6.30 kr., oves gld. 6.50 kr., ajda gld. 7.50 kr., proso gld. 6.50 kr., turšica gld. 5.50 kr., leča gld. 12.— kr., grah gld. 12.— kr., fižol gld. 11.— kr. (Vse cene veljajo za 100 kgr.)

Loterijske srečke.

V Lincu dne 14. marca t. l.: 17, 12, 44, 67, 24.

V Trstu dne 14. marca t. l.: 86, 1, 88, 35, 76.

V Pragi dne 18. marca t. l.: 84, 82, 70, 46, 26.

Vizitnice

priporoča

J. Blaznik-ova tiskarna v Ljubljani.

Kathreiner's
KNEIPPOVA SLADNA KAVA

je kot
primes k bobovi kavi
edino zdrava
kavina pijača.

Dobi se povsod, pol kile za 25 kr.

Svarilo! Zaradi ničvrednih ponarejenih izdelkov je treba paziti na izvirne zavoje z imenom:
Kathreiner

Krasni uzorci se pošiljajo zastonj in poštnine prosto na zasebne naročnike. Zelo obširne uzorčne knjige, kakor jih še ni bilo, dobe krojači nefrankovane. (6)

Blago za obleke.

Peruvien in dosking za visokočastito duhovščino, predpisano blago za c. kr. uradniške uniforme, za veterance, požarne brambe, telovadce, livreje, sukno za biljarde in igralne mize, prevlake za vozove. Največja zaloga štajerskega, koroškega in tirolskega lodna za gospe in gospode po prvotnih tovarniških cenah in v takih izbirah, da jih 20kratna konkurenca ne zamore nadomestiti. Največja izbira ogrinal za dame v najmodnejših barvah, perilno blago, potne pléde od 4 do 14 gld. Krojaške potrebščine (podvlaka, gumbe, šivanke, sukanec itd.) Vredno, pošteno, trpežno, čisto volneno sukneno blago in ne cene cunje, ki niti niso vredne krojaškega dela, priporoča:

JAN. STIKAROFSKY,

v Brnu (središče avstrijske suknene trgovine).

Največja zaloga sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev.

— Pošilja se le po povzetji. —

Svarilo! Agentje in krošnjari radi prodajajo svoje malo-vredno blago pod imenom „Stikarofsky“. Da se takim sleparijam v okom pride, javim, da tem ljudem sploh svojega blaga ne prodajam.